

# TAMPERLØRDAG I ADVENT

## Indgangsvers (Sl 80)

Kom, Herre, og lad os se dit ansigt, du der troner over Keruberne, og så vil vi blive frelst. **V.** Du, der styrer Israel, vær opmærksom på os, du der leder Josef som et får. Ære være.

*Efter KYRIE siger præsten* Oremus. Flectamus genua (Lad os bede. Lad os bøje knæ), *og alle knæler indtil præsten siger* Levate (Rejs jer). *Dette gentages for de øvrige læsninger, hvor det er angivet.*

## Kirkebøn

Gud, du som ser, at vi må lide for vor egen ondskab, forund os i nåde at finde trøst ved din besøgelse. Du, som lever og råder.

## 1. Læsning (Es 19,20-22)

I de dage skal de råbe til Herren om hjælp mod undertrykkerne, og han skal sende dem en frelser; han skal kæmpe, og han skal redde dem. Da skal Herren give sig til kende for egypterne, og de skal lære Herren at kende på den dag. De skal dyrke ham med slagtofre og afgrødeofre; de skal aflægge løfter til Herren og indfri dem. Herren skal slå egypterne, slå, men også helbrede. Så skal de vende om til Herren, og Herren vor Gud vil bønhøre dem og helbrede dem.

## Graduale (Sl 19)

Fra himlens ene ende er hans udgang, og hans vej når til dens fjerneste egn. **V.** Himlene fortæller om Guds herlighed, og hvælvingen beretter om hans hænders værk.

*Her siger præsten* Oremus. Flectamus genua *og* Levate.

## Kirkebøn

Giv os, beder vi dig, almægtige Gud, at vi, der i den gamle trældom undertrykkes af syndens åg, må finde frelse ved din énbårne Søns nye fødsel, som vi venter på. Han, som lever og råder.

## 2. Læsning (Es 35,1-7)

Dette siger Herren: Ørkenen og det tørre land skal glæde sig, ødemarken skal juble og blomstre, den skal blomstre som rosen, juble med stor fryd. Den får Libanons herlighed, Karmels og Sarons pragt. De skal se Herrens herlighed, vor Guds pragt. Styrk de synkende hænder, gør de kraftesløse knæ stærke, sig til de urolige hjerter: Vær stærke, frygt ikke! Nu kommer jeres Gud med hævn, Guds gengæld, han kommer og frelser jer. Da skal blindes øjne åbnes og døves ører lukkes op; da springer den halte som hjorten, den stummes tunge bryder ud i jubel. Før vand vælder frem i ørkenen, bække i ødemarken. Det hede sand bliver til oaser, den udtørrede jord til kildevæld, siger Herren den almægtige.

## Graduale (Sl 19)

På himlen har han rejst et telt til solen, den går som en brudgom ud af sit kammer. **V.** Fra himlens ene ende går den ud og når rundt til den anden.

*Her siger præsten* Oremus. Flectamus genua *og* Levate.

## Kirkebøn

Herre, vi beder dig, at vi dine uværdige tjenere, som vore egne gerningers skyld fylder med sorg, må glædes ved din énbårne Søns komme. Han, som lever og råder.

## 3. Læsning (Es 40,9-11)

Dette siger Herren: Stig op på et højt bjerg, Zions budbringer, råb højt, Jerusalems budbringer, råb uden frygt! Sig til Judas byer: Her kommer jeres Gud! Gud Herren kommer i styrke, han hersker med sin arm. Hans løn er med ham, hans fortjeneste går foran ham. Som hyrden vogter han sin hjord, han samler dem med sin arm; han løfter lammene op i sin favn, Herren vor Gud.

## Graduale (Sl 80)

Herre, al styrkes Gud, omvend os og vis os dit ansigt, og vi vil blive frelst. **V.** Rejs dig, Herre, i din styrke, og kom for at frelse os.

*Her siger præsten* Oremus. Flectamus genua og Levate.

## Kirkebøn

Giv os, beder vi dig, Herre, at din Søns kommende fest både må bringe os hjælp i dette liv, og bevilge os den evige belønning. Ved samme vor Herre.

## 4. Læsning (Es 45,1-8)

Dette siger Herren til Kyros, min salvede, hvis højre hånd jeg har grebet for at nedtrampe folk foran ham og løse kongernes bælder, så døre åbnes for ham, og porte ikke står lukket: Jeg går foran dig og jævner forhindringerne; bronzedøre knuser jeg, jernslåer hugger jeg over. Jeg giver dig mørkets skatte, de bortgemte rigdomme, for at du skal vide, at jeg er Herren, Israels Gud, som kalder dig ved navn. For min tjener Jakobs skyld, for Israels, min udvalgtes, skyld, kaldte jeg dig ved navn; jeg gav dig hædersnavn, skønt du ikke kender mig. Jeg er Herren, der er ingen anden, der er ingen anden Gud end mig. Jeg væbner dig, skønt du ikke kender mig, for at de skal vide i øst og i vest, at der ikke er nogen anden end mig, jeg er Herren, der er ingen anden! Jeg danner lys og skaber mørke, jeg frembringer fred og skaber ulykke, jeg, Herren, frembringer alt dette. Lad det dryppe fra oven, himmel, lad retfærd strømme ned fra skyerne! Jorden skal åbne sig, frelsen gro frem, og retfærd skal spire. Jeg, Herren, skaber det.

## Graduale (Sl 80)

Rejs dig, Herre, i din styrke, og kom for at frelse os. **V.** Du, der styrer Israel, vær opmærksom på os, du der leder Josef som et får. Du der troner over Keruberne, åbenbar dig for Efraim, Benjamin og Manasse.

*Her siger præsten* Oremus. Flectamus genua og Levate.

## Kirkebøn

Herre, vi beder dig, hør nådigt dit folks bønner, for at vi der med rette knuses for vore synder, må finde trøst ved din nådes besøgelse. Du, som lever og råder.

## 5. Læsning (Dan 3,47-51)

I de dage steg Herrens engel ned i ovnen sammen med Azarja og hans venner, og han drev nu ildens flammer ud af den og gjorde det så svalt derinde, som om en dugfrisk vind var blæst igennem den. Men flammen stod niogfyrre alen op fra ovnen, og den slog ud og brændte dem som den fandt ved siden af ovnen af kongens tjenere blandt kaldæerne, der opvandede ovnen. Ilden rørte dem overhovedet ikke; den voldte dem hverken smerte eller fortræd. Da begyndte disse tre som med én stemme i ovnen at love, og prise og velsigne Gud, idet de sagde:

*Her svares ikke* Deo gratias.

## Hymne (Dan 3,52-56)

Velsignet er du, Herre vore fædres Gud, og prisværdig og herlig i evighed.

Og velsignet er din herligheds navn, og priværdig og herlig i evighed.

Velsignet er du i din herligheds hellige tempel, og prisæverdigg og herlig i evighed.

Velsignet er du på din kongemagts hellige trone, og prisværdigg og herlig i evighed.

Velsignet er du for din Guddomsvældes scepter, og prisværdigg og herlig i evighed.

Velsignet er du, som troner over Keruberne og skuer ned i afgrundene, og prisværdigg og herlig i evighed.

Velsignet er du, som vandrer på stormenes vinger og på havets bølger, og prisværdigg og herlig i evighed.

Dig velsigne alle dine engle og hellige, og prise og herliggøre dig i evighed.

Dig velsigne himlene og jorden, havet og alt som er deri, og prise og herliggøre dig i evighed.

Ære være Faderen, og Sønnen og Helligånden, som er værd at prise og herliggøre i evighed.

Som det var i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen. Han er værd at prise og herliggøre i evighed.

Velsignet er du, Herre vore fædres Gud, og prisværdig og herlig i evighed.

*Her siger præsten* Dominus vobiscum *uden* Flectamus genua.

### **Kirkebøn**

Gud, du som dæmpede ildens flammer for de tre unge mænd, giv os i din nåde, at vi, dine tjenere, ikke må opbrændes af syndernes flammer. Ved vor Herre.

### **Epistel (2 Thess 2,1-8)**

Brødre! Vi beder jer, når det gælder vor Herre Jesu Kristi komme, og hvordan vi skal føres sammen med ham, så lad jer ikke straks bringe ud af fatning eller skræmme, hverken af en profeti eller af et ord eller af et brev, der skulle være fra os, om at Herrens dag er lige forestående. Lad ingen på nogen måde forlede jer. Først skal nemlig frafaldet komme og lovløshedens menneske åbenbares, fortabelsens søn, modstanderen, der ophøjer sig over alt, hvad der hedder Gud og helligdom, så at han sætter sig i Guds tempel og udgiver sig selv for at være Gud. Husker I ikke, at jeg sagde dette til jer, mens jeg endnu var hos jer? I ved også nu, hvad det er, der holder igen, så at han først åbenbares, når hans tid er inde. For allerede nu virker lovløshedens hemmelighed; blot skal han, der endnu holder igen, først fjernes. Da skal den lovløse åbenbares; ham skal Herren Jesus dræbe med sin munds ånde og tilintetgøre, når han kommer synligt.

### **Tractus (Sl 80)**

Du, der styrer Israel, vær opmærksom på os, du der leder Josef som et får. **V.** Du der troner over Keruberne åbenbar dig for Efraim, Benjamin og Manasse. **V.** Rejs dig, Herre, i din styrke og kom for at frelse os.

### **Evangelium (Luk 3,1-6)**

I kejser Tiberius' femtende regeringsår, mens Pontius Pilatus var statholder over Judæa, og Herodes var landsfyrste over Galilæa, hans bror Filip over Ituræa og Trakonitis, og Lysanias over Abilene, og mens Annas og Kajfas var ypperstepræster, da kom Guds ord til Zakarias' søn, Johannes, ude i ørkenen. Han kom så til egnen omkring Jordan, og overalt prædikede han omvendelsesdåb til syndernes forladelse, ligesom der står skrevet i bogen med profeten Esajas' ord: Der er en, der råber i ørkenen: Ban Herrens vej, gør hans stier jævne! Hver dal skal fyldes, hvert bjerg og hver høj skal sænkes, de krogede veje skal rettes ud, de ujævne gøres jævne. Og alle mennesker skal se Guds frelse.

### **Offertorium (Zak 9,9)**

Bryd ud i jubel, Zions datter, råb af fryd, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig hellig og som frelser.

### **Stillebøn**

Herre, vi beder dig, se i nåde til disse ofre, at de både må fremme vor hengivenhed og vor frelse. Ved vor Herre.

*Advents præfation bedes.*

### **Kommunionsvers (Sl 19)**

Han jubler glad som en helt for at gennemløber sin bane. Fra himlens ene ende er hans udgang, og hans vej når til dens fjerneste egn.

### **Slutningsbøn**

Herre, vor Gud, vi beder dig, at dine hellige mysterier, som du har givet os til styrkelse for vor genoprettelse, må være os til lægedom både nu og i fremtiden. Ved vor Herre.